

Dosar nr. 2ra-1383/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (D. Chistol)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (L. Bulgac, V. Buhnaci, G. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

11 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Tamara Zubati, reprezentată de avocatul Alexandru Marginean,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tamara Zubati împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Monte de Farm” și Întreprinderii cu Capital Străin „Easy Credit” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la recunoașterea nulității actelor juridice, încasarea prejudiciului material, a penalității și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 17 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Monte de Farm”, a fost casată parțial hotărârea din 25 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru în partea admiterii acțiunii, fiind emisă în această parte o nouă hotărâre de respingere a acțiunii, în rest hotărârea a fost menținută,

c o n s t a ț ă:

La 7 iulie 2015, Tamara Zubati a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Monte de Farm” cu privire la recunoașterea nulității actelor juridice, încasarea prejudiciului material, a penalității și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta Tamara Zubati a indicat că, la 20 iunie 2014 a încheiat cu Societatea cu Răspundere Limitată „Monte de Farm” contractul de vânzare-cumpărare a unui set de cosmetică de marcă specială „DeSheli” nr. 1313. Conform pct. 1.3 din contractul de vânzare-cumpărare, vânzătorul Societatea cu Răspundere Limitată „Monte de Farm” și-a asumat responsabilitatea pentru calitatea mărfii în conformitate cu legislația Republicii Moldova, iar în conformitate cu pct. 2.1 din același contract, vânzătorul și-a asumat obligația de a furniza cumpărătorului marfa de calitate corespunzătoare.

Reclamanta a susținut că, anterior încheierii contractului nominalizat, după mai multe interpelări telefonice cu propunerea de a-i fi efectuate proceduri cosmetice gratuit, la 20 iunie 2014 s-a prezentat la salonul „DeSheli”, amplasat în incinta Centrului Comercial „Grand Hali”, din bd. C. Negruzzi nr. 2, mun. Chișinău, care aparține Societății cu Răspundere Limitată „Monte de Farm”, unde un angajat al pîrîtului i-a efectuat gratuit proceduri cosmetice pe jumătate de față. După finisarea procedurilor date, au urmat convingeri impunătoare pentru a procura producția cosmetică sub marca comercială „DeSheli”, cu reclamarea preparatelor cosmetice sus menționate, precum că în timp de 4 săptămâni se ridică umiditatea tenului cu 54%, se reduc petele pigmentare cu 70%, se întărește textura pielii cu 84%, se îmbunătățește vizibil pielea cu 95%, se micșorează vizibil ridurile cu 93%, iar pielea devine netedă și sănătoasă.

Reclamanta a punctat că din momentul utilizării producției cosmetice, efectele menționate s-a dovedit a fi contrare, deoarece starea tenului s-a înrăutățit radical, a devenit uscat, iritat, ridurile nu s-au micșorat, iar la momentul utilizării preparatelor din gama „DeSheli” cu aparat „TwinRey”, care se conține în setul procurat, pielea fetei devenea uscată, iritată, apărea pete roșii și senzație de mâncărime. Astfel, pe lângă faptul că starea tenului s-a înrăutățit radical, adică a devenit mai uscat și iritat, a scăzut și umiditatea acestuia.

Astfel, reclamanta a precizat că la data procurării producției cosmetice - 20 iunie 2014, umiditatea feței era de 36%, însă în luna ianuarie 2015 aceasta era de numai 26%.

În acest sens, reclamanta a menționat că potrivit datelor diagnostice efectuate cu un aparat în salonul „DeSheli”, angajatul Societății cu Răspundere Limitată „Monte de Farm” a recunoscut și a confirmat că tenul feței este foarte uscat. De asemenea, și prin scrisoarea Societății cu Răspundere Limitată „Monte de Farm” nr. 222 din 17 martie 2015, remisă drept răspuns la plângerea sa din 27 ianuarie 2015, a fost recunoscut că pielea feței se află într-o stare foarte rea, iar umiditatea este scăzută.

Tamara Zubati a relatat că cele menționate de angajații Societății cu Răspundere Limitată „Monte de Farm”, precum și promisiunile lor din salonul „DeSheli”, nu s-au adeverit, iar de fapt pentru a procura marca comercială „DeSheli”, a fost înșelată, fiindu-i oferite informații eronate și false pentru a fi indusă în eroare.

Totodată reclamanta a relevat că la momentul procurării produselor și anume la 20 iunie 2014, nu i-a fost permis să iasă din salonul unde s-a petrecut procedura cosmetică, fiind pusă condiția că dacă o să iasă din salon, nu va mai putea să se întoarcă înapoi să procure cosmetica dată. Astfel, i-a fost propus un ceai, după care sa simțit mai ușor, cu dispoziție mai bună, iar în jurul său erau mulți colaboratori ai Societății cu Răspundere Limitată „Monte de Farm”, care aveau misiunea de a face agitație și mereu îi spuneau că la vârsta sa este timpul să se ocupe de sine și să utilizeze cosmetica dată, iar în rezultat viața se va schimba spre bine.

În acest context, reclamanta a notat că a fost limitată în timp de a se gândi și de a utiliza mijlocul de comunicare cum este telefonul, internetul, pentru a obține informația necesară în ce privește calitatea și efectele în utilizarea producției de

marca comercială „DeSheli”, iar aceste circumstanțe a acționat la limitarea sa personală de a lua o decizie liberă și corectă.

Reclamanta a punctat că nu știe ce fel de produs cosmetic a fost utilizat la prima procedură și ce fel de produs cosmetic i-a fost livrat, deoarece nu i-a fost prezentat certificatul de calitate al producătorului și certificat de calitate confirmat de organul competent al Republicii Moldova.

Mai mult reclamanta a subliniat că contractul de vânzare-cumpărare a unui set de cosmetică de marcă specială „DeSheli” nr. 1313, este lovit de nulitate absolută, fără efecte juridice de la încheierea lui, deoarece în contractul menționat lipsește termenul de valabilitate, termenul de garanție și durata de utilizare.

Reclamanta a menționat că, la 27 ianuarie 2015, a remis o plângere-pretenție privind restituirea contravalorii produsului, însă pîrîtul a respins-o fără a aduce probe admisibile și pertinente.

Suplimentar, reclamanta a specificat că a comunicat specialistelor din salonul respectiv, despre acțiunile necorespunzătoare a producției ce se conținea în setul cosmetic pentru tenul sub marca comercială „DeSheli”. Astfel, la 27 ianuarie 2015, 12 martie 2015 și 17 aprilie 2015, a expediat plângere privind acțiunile relatate mai sus.

Tamara Zubati a invocat că în rezultatul celor invocate a fost nevoită să se adreseze la medici dermatologi din afara centrului „DeSheli”, iar în rezultatul analizelor efectuate asupra tenului său, a fost diagnosticată cu infecție a pielii (XXXXX), respectiv i-a fost prescris tratament cu antibiotice și alte preparate medicale.

Reclamanta Tamara Zubati a solicitat recunoașterea nulă din momentul semnării și fără efecte juridice a contractului de vânzare-cumpărare a unui set de cosmetică de marcă specială „DeSheli” nr. 1313 din 20 iunie 2014; încasarea contravalorii produsului în sumă de 19 990 de lei, a contravalorii serviciilor acordate în salonul „DeSheli” contra plată în sumă totală de 3539 de lei, a contravalorii medicamentelor achitate pentru tratarea tenului după îmbolnăvirea lui în salonul „DeSheli”; a penalității în mărime de 5% pentru fiecare zi de reținere din prețul produsului, începând cu 27 ianuarie 2015 și până la data adoptării hotărârii, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 15 septembrie 2015 reclamanta Zubati Tamara a depus cerere de concretizare a acțiunii, prin care a indicat în calitate de pârât atît Societatea cu Răspundere Limitată „Monte de Farm”, cât și Întreprinderea cu Capital Străin „Easy Credit” Societate cu Răspundere Limitată (f.d. 53-55, vol. I).

În motivarea cererii de concretizare a acțiunii reclamanta a reiterat circumstanțele invocate și în cererea de chemare în judecată, menționând suplimentar că la momentul procurării produselor cosmetice și anume 20 iunie 2014, i-a fost solicitat buletinul de identitate pentru a fi inclusă în baza de date a Societății cu Răspundere Limitată „Monte de Farm”.

Reclamanta a susținut că ulterior a aflat că copia buletinului de identitate a fost necesară pentru a fi perfectat contractul de împrumut, respectiv fiind sub efectul ceaiului oferit de angajații Societății cu Răspundere Limitată „Monte de Farm”, a semnat contractul de împrumut cu Întreprinderea cu Capital Străin „Easy Credit”

Societate cu Răspundere Limitată, în sumă de 19 990 de lei, însă în realitate nu a primit bani în sumă de 19 990 de lei.

Astfel, reclamanta a precizat că pe contractul de împrumut nr. 444517140 din 20 iunie 2014, nu este aplicată ștampila cu stemă a Întreprinderii cu Capital Străin „Easy Credit” Societate cu Răspundere Limitată înregistrată la Camera înregistrării de Stat, dar este aplicată ștampila unei direcții pentru contracte de împrumut și somații a Întreprinderii cu Capital Străin „Easy Credit” Societate cu Răspundere Limitată, precum nici nu este aplicată semnătura conducătorului organizației financiare, dar este aplicată semnătura facsimilă. În contractul de împrumut nominalizat a fost indicat în calitate de intermediar de credit „Desheli”, mun. Chișinău, str. Negruzzi 2/4, fără a fi aplicată vre-o semnătură și ștampila a Societății cu Răspundere Limitată „Monte de Farm”. Prin urmare, reclamanta a considerat că aceste circumstanțe, denotă că pîrîții activează prin escrocherie la sustragerea banilor de la consumatori.

Reclamanta Tamara Zubati a solicitat recunoașterea nulă din momentul semnării și fără efecte juridice a contractului de vânzare-cumpărare a unui set de cosmetică de marcă specială „DeSheli” nr. 1313 din 20 iunie 2014; recunoașterea nulității contractului de împrumut nr. 444517140 din 20 iunie 2014, din momentul încheierii lui și fără efecte juridice, cu aducerea părților la poziția inițială, încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Monte de Farm” în beneficiul său a contravalorii produselor în sumă de 19 990 de lei, a contravalorii serviciilor acordate în salonul „DeSheli” contra plată în sumă totală de 3539 de lei, a contravalorii medicamentelor achitate pentru tratarea tenului; a penalității în mărime de 5% pentru fiecare zi de reținere din prețul produselor, începând cu 27 ianuarie 2015 și până la data adoptării hotărârii, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 5 septembrie 2017 reclamanta Zubati Tamara a depus o cerere de concretizare a acțiunii, solicitând în final recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare a unui set de cosmetică de marcă specială „DeSheli” nr. 1313 din 20 iunie 2014; încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Monte de Farm” în beneficiul său a contravalorii produsului în sumă de 19 990 de lei, a contravalorii serviciilor acordate în salonul „DeSheli” contra plată în sumă totală de 9204 de lei, a contravalorii medicamentelor achitate pentru tratarea tenului după îmbolnăvirea lui în salonul „DeSheli” în sumă totală de 517 de lei, a penalității în mărime de 5% pentru fiecare zi de reținere a contravalorii produsului pînă la data adoptării hotărârii, a prejudiciului moral în sumă de 19 990 de lei și a cheltuielilor de judecată; recunoașterea nulității contractului de împrumut nr. 444517140 din 20 iunie 2014, cu aducerea părților în poziția inițială, cu încasarea din contul Întreprinderii cu Capital Străin „Easy Credit” Societate cu Răspundere Limitată în beneficiul său a prejudiciului moral în sumă de 19990 de lei, a sumei achitate în baza contractului de împrumut în mărime de 19 990 de lei, informarea Procuraturii Anticorupție, a Direcției Economice a Ministerului Afacerilor Interne a Direcției Securitate Economică a SIS despre evaziunea fiscală săvîrșită de Întreprinderea cu Capital Străin „Easy Credit” Societate cu Răspundere Limitată la încheierea contractului de împrumut nr. 444517140 din 20 iunie 2014, de neimpozitare fiscală a sumei de 5397 de lei (f.d. 166-167, vol. I).

Prin hotărârea din 25 ianuarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial acțiunea depusă de Tamara Zubati, a fost recunoscută nulitatea contractului de vânzare-cumpărare privind procurarea a unui set de cosmetică de marcă specială „DeSheli” nr. 1313, încheiat la 20 iunie 2014 între Societatea cu Răspundere Limitată „Monte de Farm” și Zubati Tamara, a fost încasat din contul Societății cu Răspundere Limitată „Monte de Farm” în beneficiul Tamarei Zubati contravaloarea produsului în sumă de 19 990 de lei, contravaloarea serviciilor acordate în salonul „DeSheli” contra plată în sumă totală de 9204 de lei, contravaloarea medicamentelor achitate pentru tratarea tenului după îmbolnăvirea lui în salonul „DeSheli” în sumă totală de 517 de lei și prejudiciul moral în sumă de 19 990 de lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d. 22-37, vol. II).

Prin decizia din 17 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Monte de Farm”, a fost casată parțial hotărârea din 25 ianuarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru în partea admiterii pretențiilor Tamarei Zubati și în această parte a fost emisă o nouă hotărâre prin care pretențiile cu privire la recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare privind procurarea unui set de cosmetică de marcă specială „DeSheli” nr.1313, încheiat la 20 iunie 2014 între Societatea cu Răspundere Limitată „Monte de Farm” și Tamara Zubati și, încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Monte de Farm” în beneficiul Tamarei Zubati contravaloarea produsului în sumă de 19 990 de lei, contravaloarea serviciilor acordate contra plată în salonul „DeSheli” în sumă totală de 9204 de lei, contravaloarea medicamentelor achitate pentru tratarea tenului după îmbolnăvirea lui în salonul „DeSheli” în sumă totală de 517 de lei și prejudiciul moral în mărime de 19990 de lei, au fost respinse ca neîntemeiate. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută fără modificări. Totodată, a fost încasat din contul Tamarei Zubati în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Monte de Farm” taxa de stat pentru examinarea apelului în mărime de 668,50 de lei (f.d. 123-131, vol. II).

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că în speță lipsesc temeiurile de declarare a nulității contractului contestat ca fiind contrar dispozițiilor imperative ale Legii.

Or, afirmațiile intimatei precum că prin contractul contestat i-au fost încălcate drepturile de consumator, nu pot fi reținute, în contextul în care potrivit actului de predare-primire a mărfii din 20 iunie 2014, prin aplicarea semnăturii olografe de către intimata Tamara Zubati, a fost confirmată verificarea și recepția completă a mărfii, precum și faptul că aceasta personal a făcut cunoștință cu proprietățile mărfii și instrucțiunea de utilizare a acesteia. Din aceleași act, rezultă că vânzătorul a furnizat intimatei Tamara Zubati informația completă despre producător (vânzător) și despre marfa, informația respectivă fiind furnizată cumpărătorului în formă scrisă și accesibilă, iar intimata a confirmat că nu are reclamații referitoare la marfa și la condițiile contractului.

Astfel, apelanta a prezentat spre cunoștință intimatei informații complete, corecte și precise privind produsele achiziționate.

Totodată, instanța de apel a menționat că conform scrisorii Agenției pentru Protecția Consumatorilor nr. 27/05-2974 din 20 mai 2015, intimatei i-a fost

comunicat că în urma efectuării unui control de stat la Societatea cu Răspundere Limitată „Monte de Farm”, în comun cu Centrul Național de Sănătate Publică, a fost stabilit că produsele cosmetice oferite consumatorilor conform prevederilor legislației în vigoare nu sunt supuse certificării obligatorii. Totuși, agentul economic a efectuat certificarea voluntară conform prevederilor art. 17 al Legii privind activitățile de acreditare și de evaluare a conformității și dispun de certificate de conformitate eliberate de către organismul de certificare, produse din cadrul Societății cu Răspundere Limitată „Inspecție-Certificare-Calitate”. Produsele controlate dispun și de avize sanitare pentru produsele alimentare și nealimentare, eliberate de către Centrul Național de Sănătate Publică. Reprezentantul Centrului Național de Sănătate Publică a prelevat probe din produsele cosmetice, iar în urma investigațiilor de laborator a fost constatat că produsele prelevate sunt conforme cerințelor documentelor normative în vigoare.

De asemenea, instanța de apel a apreciat ca fiind greșită concluzia primei instanțe și argumentele intimatei precum că Societatea cu Răspundere Limitată „Monte de Farm” i-a vândut produse necorespunzătoare și care au creat acesteia din urmă o situație medicală gravă prin înrăutățirea tenului feței ca urmare a utilizării produselor achiziționate de la apelantă, deoarece intimata, contrar sarcinii pozitive de probațiune, instituită de art. 118 alin. (1) Codul de procedură civilă, nu a prezentat instanței de judecată probe pertinente și admisibile conform art. art. 121 și 122 Codul de procedură civilă, ce ar dovedi existența unei legături cauzale între starea sănătății sale, invocate, și utilizarea mărfii procurate în baza contractului contestat.

Or, în certificatele medicale prezentate, nu este specificată geneza dereglărilor indicate și legătura cauzală între survenirea acestora și utilizarea produselor cosmetice procurate de la Societatea cu Răspundere Limitată „Monte de Farm”, iar constatările făcute de autoritățile abilitate referitoare la corespunderea produselor respective normativelor în vigoare, denotă odată în plus netemeinicia argumentului nominalizat.

Instanța de apel a apreciat ca fiind greșită concluzia primei instanțe și argumentele intimatei precum că intimata i-ar fi fost vândute produse necorespunzătoare și care i-au creat o situație medicală gravă prin înrăutățirea tenului feței, ca urmare a utilizării produselor achiziționate de la Societatea cu Răspundere Limitată „Monte de Farm” și a efectuării procedurilor recomandate de către specialiștii acesteia și că Societatea cu Răspundere Limitată „Monte de Farm” nu a efectuat expertiza de către un specialist independent conform exigențelor legale.

Or, prevederile art. 13 alin. (2) al Legii privind protecția consumatorului (în redacția în vigoare la data remiterii de către intimată a primei reclamații în adresa apelantei, aplicabilă în temeiul art. 6 Cod civil), sunt inaplicabile speței în contextul în care aceasta reglementează situațiile existenței unor deficiențe apărute la produsul vândut, lipsa vinei consumatorului în survenirea acestor deficiențe urmând a fi probate de vânzător prin efectuarea unei expertize tehnice, inopozabilă situației date în contextul în care intimata nu a invocat existența vreunor deficiențe tehnice, iar alin. (4) al aceluiași articol prevedea că în cazul produselor alimentare, farmaceutice sau cosmetice necorespunzătoare cerințelor prescrise sau declarate, vânzătorul este

obligat, la cererea și opțiunea consumatorului, să le înlocuiască sau să restituie contravaloarea acestora.

Prin urmare, norma specială expusă la art. 13 alin. (4) al Legii sus menționate, aplicabilă prioritar față de cele prevăzute de art. 13 alin. (1)-(3) al Legii date, impunea obligația vânzătorului de produse cosmetice să restituie contravaloarea produselor sau să asigure înlocuirea acestora în cazul în care produsele comercializate erau necorespunzătoare cerințelor prescrise sau declarate, astfel încât anume intimății îi revenea sarcina probării acestei necorespunderi în contextul în care apelanta nu dispune de posibilitatea expertizării intimății, precum și controlării utilizării corecte și corespunzătoare de către aceasta a produsului.

Mai mult decât atât, instanța de apel a relevat că potrivit scrisorii sus-indicate a Agenției pentru Protecția Consumatorilor, a fost confirmat că în urma investigației de laborator a probelor cosmeticii respective, produsele prelevate sunt conforme cerințelor documentelor normative în vigoare.

În consecință, deoarece în speță nu au fost întrunite temeiurile legale de declarare a nulității contractului dat, instanța de apel a ajuns la concluzia că urmează a fi respinse și pretențiile intimății privind încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Monte de Farm” a contravalorii produsului în sumă de 19 900 de lei, a contravalorii serviciilor acordate în salonul „DeSheli” contra plată în sumă totală de 9204 de lei, a penalității în mărime de 5% pentru fiecare zi de reținere a contravalorii produsului până la data adoptării hotărârii și a prejudiciului moral, inclusiv în contextul neîntrunirii condițiilor instituite de Legea privind protecția consumatorilor.

La fel, instanța de apel consideră că prima instanța greșit a ajuns la concluzia de a admite cerința reclamantei privind încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Monte de Farm” a contravalorii medicamentelor achitate pentru vindecarea tenului în sumă totală de 517 lei, conform art. 118 alin. (1) CPC și art. 1398 alin. (1) și art. 1399 Cod civil, pentru survenirea răspunderii delictual civile a apelantei, intimata urmează să probeze întrunirea cumulativă a tuturor elementelor constitutive ale acestei categorii de răspundere, și anume existența faptei ilicite, a vinovăției (dacă contrariul nu este expres prevăzut de Lege), a consecințelor prejudiciabile și a legăturii cauzale între acestea, iar lipsa cel puțin a unui din aceste elemente, exclude răspunderea pîrîtului.

Instanța de apel a menționat că din materialele cauzei nu poate fi dedusă nici comiterea de către apelantă a vreunei fapte ilicite în raport cu intimata, nici legătura cauzală între cheltuielile suportate de aceasta și pretinsa fapta imputată apelantei, motiv pentru care pretenția sus menționată nu are un suport juridic suficient și astfel urmează a fi respinsă.

Or, din rețetele și certificatele medicale prezentate de intimată, nu poate fi dedus motivul îmbolnăvirii tenului feței și nici legătura cauzală dintre survenirea acestuia și utilizarea produselor cumpărate de la apelantă.

La 16 mai 2019, Tamara Zubati, reprezentată de avocatul Alexandru Marginean a declarat prin intermediul oficiului poștal, recurs împotriva deciziei din 17 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea cererii de recurs, recurenta Tamara Zubati, reprezentată de avocatul Alexandru Marginean a menționat că instanța de apel incorect a tratat litigiul dedus judecării.

Recurenta Tamara Zubati, reprezentată de avocatul Alexandru Marginean a precizat că Întreprinderea cu Capital Străin „Easy Credit” Societate cu Răspundere Limitată într-un mod înșelător a acordat acel împrumut bănesc, care de facto este un credit de consum.

Recurenta Tamara Zubati, reprezentată de avocatul Alexandru Marginean a indicat că instanța de apel a dat o apreciere foarte limitată și a apreciat relația dintre ea și Societatea cu Răspundere Limitată „Monte de Farm” ca un simplu contract de vânzare-cumpărare. La fel, instanța de apel nu a dat apreciere acțiunilor vânzătorului prin prisma prevederilor art. 13 alin. (10¹) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003. De fapt, a fost indusă în eroare referitor efectele miraculoase ale produselor cosmetice impuse spre vânzare. Argumentul specialistului care a efectuat testarea gratuită, i-a comunicat despre oferta cu reducere de preț, doar în cazul în care semnează astăzi contractul.

Astfel, recurenta a invocat că a fost invitată la petrecerea unui diagnostic gratuit, care în final s-a soldat cu perfectarea unui contract de împrumut și a unui contract de vânzare-cumpărare.

Totodată recurenta Tamara Zubati, reprezentată de avocatul Alexandru Marginean a punctat că produsele cosmetice au avut un efect distructiv sănătății sale, fapt care a fost probat prin actele și examinările medicilor de specialitate cu o ulterioară reabilitare după ce a utilizat acele produse „DeSheli”.

Recurenta Tamara Zubati, reprezentată de avocatul Alexandru Marginean a notat că instanța de apel a apreciat legalitatea contractului de vânzare-cumpărare doar prin prisma art. 220 Cod civil.

Mail mult, recurenta Tamara Zubati, reprezentată de avocatul Alexandru Marginean a învederat că instanța de judecată nu a interpretat acțiunile profesionistului în vederea furnizării unor informații denaturate, alocuri informații false. Nu a fost dată o apreciere ce anume au determinat consumatorul să perfecteze acel contract de vânzare-cumpărare a produselor cosmetice la un asemenea cost exagerat. Nu a fost dată o apreciere și faptului că consumatorul nu dispunea de această sumă de bani, fapt pentru care în salvarea situației pentru profesionist vine Întreprinderea cu Capital Străin „Easy Credit” Societate cu Răspundere Limitată, care la rândul său duce consumatorul în eroare cu acordarea de împrumut, unde este un banal contract de credit de consum.

Totodată, recurenta a relevat că profesionistul Societatea cu Răspundere Limitată „Monte de Farm” nu apare ca un simplu vânzător, unde gama de marfa este aranjată pe rafturi și consumatorul are posibilitatea să facă alegere care cutie o dorește spre procurare. Recurenta Tamara Zubati, reprezentată de avocatul Alexandru Marginean a relatat că toate privilegiile aduse în beneficiul consumatorului sunt menite în a inhiba rațiunea persoanei și de-al determina în situație de stres și influență psihologică de a semna contractele de credit de consum, semnează și contractul de vânzare-cumpărare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 17 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa părților, la 26 februarie 2019 (f.d. 132, vol. II), însă la materialele cauzei lipsesc date confirmative despre recepționarea acestora de către Tamara Zubati.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs a considerat că recursul a fost declarat de Tamara Zubati, reprezentată de avocatul Alexandru Marginean, prin intermediul oficiului poștal, la 16 mai 2019, cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

La 13 iunie 2019, în adresa intimațiilor Societății cu Răspundere Limitată „Monte de Farm” și Întreprinderii cu Capital Străin „Easy Credit” Societate cu Răspundere Limitată a fost expediată copia recursului declarat de Tamara Zubati, reprezentată de avocatul Alexandru Marginean, informându-i că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu a fost prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acestora.

Pînă la examinarea cauzei, intimații Societatea cu Răspundere Limitată „Monte de Farm” și Întreprinderea cu Capital Străin „Easy Credit” Societate cu Răspundere Limitată nu și-au exercitat dreptul procedural respectiv și nu au depus referințe la recursul declarat de Tamara Zubati, reprezentată de avocatul Alexandru Marginean.

Analizând admisibilitatea recursului, conform art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilă cererea de recurs formulată de Tamara Zubati, reprezentată de avocatul Alexandru Marginean, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului-raportor și verificând încadrarea în dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă a temeiurilor invocate în recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) CPC, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Temeiurile declarării recursului sunt enumerate exhaustiv în alineatele (2), (3) și (4) ale acestui articol.

Rațiunea acestor dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește doar problemele de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt. În aceste condiții, trebuie observat caracterul extraordinar al acestei căi de atac,

la care se poate recurge doar în cazurile excepționale enunțate de dispozițiile art. 432 alin. (2), (3), (4) din Codul de procedură civilă.

Din acest punct de vedere, completul Colegiului își propune să verifice esența și temeiurile recursului, precum și argumentele privind caracterul nelegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO).

Instanța subliniază că în materie civilă Convenția nu garantează un drept de recurs, dar că o eventuală procedură de examinare a admisibilității acestuia face incident articolul 6 (a se vedea, *inter alia*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), 13 ianuarie 2009, para. 24; *Akaki Tchaghiashvili v. Georgia*, 2 septembrie 2014, para. 34).

În plus, un stat care dispune de astfel de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii se bucură de principiile unui proces echitabil garantate de art. 6 alin. (1), în special de dreptul de acces la o instanță și de dreptul de a fi audiat. (a se vedea, *de exemplu*, *Erfar – Avef v. Grecia*, 27 martie 2014, para. 39 – 40; *Lebedinschi v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, para. 32).

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal al unei persoane poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, întrucât însăși natura sa solicită o reglementare specială din partea statului, care beneficiază de o anumită marjă de apreciere. În acest sens, condițiile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, *inter alia*, *Marc Brauer v. Germania*, 1 septembrie 2016, para. 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, para. 64).

În același timp, în jurisprudența sa consecventă, Curtea Europeană a precizat că interpretarea normelor de procedură reprezintă o chestiune de drept intern și ține, în principiu, de competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*a se vedea*, *de exemplu*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), *ibidem*, para. 25; *Vučković și alții v. Serbia (excepții preliminare)*, 25 martie 2014, para. 80; *Miessen v. Belgia*, *ibidem*, para. 70).

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În același context, alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reglementările referitoare la formalitățile și termenele impuse de articolele 433 și 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă urmăresc protejarea interesului părții, precum și competența asigurării interpretării unitare a legii de către Curtea Supremă de Justiție. Aceste limitări urmăresc un scop legitim, îndeplinind cerințele securității juridice și a bunei-administrații a justiției (a se vedea, *mutatis*

mutandis, *Beniamin Nersesyan v. Armenia*, 19 ianuarie 2010, para. 22; *Erfar – Avef*, ibidem, para. 41, *Marc Brauer*, ibidem, para. 35; *Miessen*, ibidem, para. 67; *Trevisanato v. Italia*, 16 decembrie 2016, para. 36 - 37).

În speță, instanța constată că cererea de recurs declarată de către Tamara Zubati, reprezentată de avocatul Alexandru Marginean este formulată în baza art. 432 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă, așa cum prevede art. 437 alin. (2), lit. f) din Codul de Procedură Civilă.

Completul judiciar notează că-i revine obligația de a verifica dacă argumentele recurenteii întrunesc condițiile necesare pentru a declara admisibil cererea acesteia, inclusiv dacă normele de drept invocate în favoarea punctului său de vedere sunt incidente la soluționarea fondului cauzei. Cu toate acestea, trebuie subliniat că din succesiunea actelor dosarului reiese că recurenta a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară și asupra cărora instanța de apel deja s-a pronunțat.

Prin urmare, Colegiul constată că încălcările invocate, exprimate sub forma unor enunțuri generale, fără a fi aprofundate, nu permit încadrarea lor în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă. Deci, în mod evident, lipsește o formulare suficientă și adecvată în ceea ce privește chestiunea de drept pusă în discuție pentru a identifica esența și temeiul cererii de recurs, impuse de art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi audiat”, garantat de Convenție, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea, *inter alia*, *Helle v. Finlanda*, 19 decembrie 1997, para. 55; *Latourniere v. Franța*, 10 decembrie 2002, para. 2; *Hansen v. Norvegia*, 2 octombrie 2014, para. 71 – 74). De fapt, în concepția instanței europene, art. 6 alin. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs, ca fiind „lipsit de șanse de succes” (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), ibidem, para. 24; *Beniamin Nersesyan*, ibidem, para. 23 – 24; *Akaki Tchaghiashvili*, ibidem, para. 34 sau *Papaioannou v. Grecia*, 2 iunie 2016, para. 45).

Mai mult, instanța observă că recurenta Tamara Zubati, reprezentată de avocatul Alexandru Marginean a formulat prezenta cerere după ce a avut posibilitatea de a fi audiat de o instanță de fond și de o instanță de apel, care au fost competente de a examina toate chestiunile de fapt și de drept relevante litigiului (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Levages Prestations Services v. Franța*, 23 octombrie 1996, para. 48; *A. Menarini Diagnostics S.R.L. v. Italia*, 27 septembrie 2011, para. 59; *Akaki Tchaghiashvili*, ibidem, para. 34).

În sfârșit, în limitele impuse de art. 439 alin. (3) din Codul de procedură civilă, instanța conchide că recursul dedus judecătii nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, adică nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, care ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicări eronate din partea instanței judecătorești ierarhic inferioară a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Din aceste raționamente, completul Colegiului constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, fiind respectat, în viziunea instanței, raportul rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit.

În conformitate cu art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite supra, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de Tamara Zubati, reprezentată de avocatul Alexandru Marginean nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinarea în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Tamara Zubati, reprezentată de avocatul Alexandru Marginean se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari